

137. Jeg gik mig i Lunden en sildig Sommerkvæld.

(Elverkongens Brud.)

Dansk Folkemelodi.

Andantino.

1. Jeg gik mig i Lunden en sildig Sommerkvæld og tømte mig et Bæger af sprudlende Væld. Men vogt dig, vogt dig, o, min Pige, for Elverkongen ser dig.

dim. *rall.*

2. Den brusende Bølge sprang ud fra grønne Høj; med eet saa blev den stille, den flød uden Støj.
 3. Da tonede Luften af Sang og Strengespil, tre hvide Møer dansed i Duggen dertil.
 4. Som Dunst over Eugen saa flygtig til at se, de trende blev til een, og den ene til tre.
 5. Han selv stod i Midten af hines lette Sving; da drog han af sin Finger en kostelig Ring.
6. Jeg greb efter Ringen, men han greb om min Haand, de hvide Møer slynged omkring os et Baand.
 7. Nu bor jeg i Højten som Elverkongens Brud, og kun naar Duggen falder, jeg vover mig ud. Thi vogt dig, vogt dig, o, min Pige, for Elverkongen ser dig!

J. L. Heiberg.

138. Jeg gik mig ud en Sommerdag at høre.

(Sommerdagen.)

Dansk Folkemelodi.

Moderato.

1. Jeg gik mig ud en Sommerdag at høre Fugle-sang, som Hjer-tet mon-ne rø-re, i de dy-be Da-le, mel-lem Nat-ter-ga-le og de an-dre Fug-le smaa, som ta-le.

2. Den sang saa sødt om dejligst Vang og Vænge,
 hvor Kærminder gro som Græs i Enge,
 i de grønne Sale
 mellem Nattergale
 og de andre Fugle smaa, som tale.
3. Den sang og sødt om Bølger blaa og hvide
 under Ø, hvor danske Snækker skride.
4. Den sang om alt, hvad det er Lyst at høre,
 allerhelst, hvad Hjertet dybt kan røre.
5. Den sang, som ingen andre Fugle sjunge,
 leged liflig med min Moders Tunge.
6. Den sang, som talt ud af mit eget Hjerte,
 Toner gav den al min Fryd og Smerte.

7. Da nymmed jeg saa smaat i Aftenstunden:
 Flyv, Guldtop! flyv rundt i Bøgelunden.
8. O, flyv fra Øresund til Dannevirke!
 Syng til Dans, til Skole og til Kirke.
9. Paa Folkets Modersmaal med Danmarks Tunge
 syng, som ingen andre Fugle sjunge.
10. Da mærke alle, som har Mødre kære,
 det er godt i Danemark at være,
 i de grønne Sale,
 mellem Nattergale
 og de andre Fugle smaa, som tale.

N. F. S. Grundtvig.

139. Jeg kan ikke blive, jeg har ingen Ro.

(Den frivillige.)

Moderato.

F. L. Æ. Kunzen.

The musical score is written for piano and voice. It consists of three systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/8. The tempo is marked 'Moderato' and the dynamic is 'mf'. The lyrics are written below the vocal line.

1. Jeg kan ik-ke bli-ve, jeg har in-gen Ro, jeg maa med de
 an-dre til Lej- - ren; vor Sag er ret-fær-dig, og Gud, tør vi tro, er
 med os, han gi-ver os Sej- - ren, er med os, han gi-ver os Sej- - ren.

2. Aarhundreder Danmark var mægtigt og stort,
 men saa blev det plukket og plukket.
 Nu skal de ej gøre, hvad før de har gjort,
 for længe har Danmark nu sukket.
3. De kan overvælde vort lille Land,
 men rokke ej Mod eller Vilje.
 Thi nu slaa vi alle til yderste Mand,
 vort Skjold er saa rent som en Lilje.
4. Jeg føler mig stærk, jeg kan holde ud!
 Tak, Moder, du vil, jeg maa stride.
 Med mig er din Tanke, og med mig er Gud;
 hvad tror du, din Søn da kan lide!
5. Far vel, allesammen! jeg har ingen Ro,
 jeg maa med de andre til Lejren.
 Vor Sag er retfærdig, og Gud, tør vi tro,
 er med os, han giver os Sejren.

H. C. Andersen.